

- 4) Πρέπει να ερμηνεύεται η περιεχόμενη στο παράρτημα XVII, σημείο 19, παράγραφος 4, στοιχείο β', του κανονισμού REACH απαρίθμηση των χρήσεων ξύλου που έχει υποστεί επεξεργασία με διάλυμα CCA υπό την έννοια ότι αυτή περιλαμβάνει εξαντλητικά όλες τις επιτρεπόμενες χρήσεις;
- 5) Μπορεί να λογίζεται η επίμαχη χρήση ξύλου ως βάσεως κατασκευής μονοπατιού από σανίδες ως ανάλογη προς τις περιλαμβανόμενες στη μνημονευόμενη στο ερώτημα 4 απαρίθμηση χρήσεις, ώστε η χρήση αυτή να μπορεί να επιτραπεί βάσει του παραρτήματος XVII, σημείο 19, παράγραφος 4, στοιχείο β', του κανονισμού REACH, εφόσον πληρούνται οι λοιπές αναγκαίες προϋποθέσεις;
- 6) Ποιες περιστάσεις πρέπει να ληφθούν υπόψη κατά την εκτίμηση του αν υφίσταται κίνδυνος επανειλημμένης επαφής με το δέρμα υπό την έννοια του παραρτήματος XVII, σημείο 19, παράγραφος 4, στοιχείο δ', του κανονισμού REACH;
- 7) Νοείται με την έκφραση «δυνατή» [(στο φινλανδικό κείμενο) ή «υπάρχει κίνδυνος» (στο ελληνικό κείμενο)] που περιέχεται στην παρατιθέμενη στο ερώτημα 6 διάταξη ότι η επανειλημμένη επαφή με το δέρμα είναι δυνατή από θεωρητική άποψη ή ότι είναι τουλάχιστον σε ορισμένο βαθμό πιθανή;

- (¹) Οδηγία 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών (ΕΕ L 312, σ. 3).
- (²) Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Ελεγκτικό Συνέδριο (Ελλάδα) στις 7 Ιουλίου 2011 — Επίτροπος του Ελεγκτικού Συνεδρίου στο Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού κατά Υπηρεσίας Ελέγχου του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού και Κωνσταντίνου Αντωνόπουλου

(Υπόθεση C-363/11)

(2011/C 269/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Ελεγκτικό Συνέδριο

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Επίτροπος του Ελεγκτικού Συνεδρίου στο Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού

Καθών: Υπηρεσία Ελέγχου του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού και Κωνσταντίνος Αντωνόπουλος

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εάν η καταβολή ή μη αμοιβής στον εργαζόμενο κατά το χρόνο απουσίας του από την εργασία λόγω συνδικαλιστικής άδειας συνιστά όρο εργασίας ή συνθήκη απασχόλησης κατά το δικαιο της Ένωσης και ειδικότερα, εάν διατάξεις νόμων, με τις οποίες προβλέπεται η χορήγηση μη αμειβομένης συνδικαλιστικής άδειας στους εργαζομένους με σχέση εξαρτημένης εργασίας ορισμένου χρόνου του Δημοσίου, που δεν κατέχουν οργανική θέση σε αυτό και φέρουν την ιδιότητα μέλους της Διοίκησης συνδικαλιστικής οργάνωσης, εισάγουν «όρο εργασίας», υπό την έννοια του άρθρου 137 παρ. 1 περ. β' της Συνθήκης, και «συνθήκη απασχόλησης», σύμφωνα με τη ρήτρα 4 σημείο 1 της συμφωνίας — πλαισίου, ή εάν το ζήτημα αυτό εμπίπτει στους εξαιρούμενους από το δικαιο της Ένωσης τομείς των αμοιβών και του δικαιώματος του συνεταιρίζεσθαι.
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο προηγούμενο ερώτημα, εάν εργαζόμενος με σχέση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου σε δημόσια υπηρεσία, ο οποίος κατέχει οργανική θέση και απασχολείται στην ίδια εργασία με εργαζόμενο με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου που δεν κατέχει οργανική θέση, μπορεί να αποτελεί «αντίστοιχο» με αυτόν εργαζόμενο, κατά την έννοια των ρητρών 3 σημείο 2 και 4 σημείο 1 της συμφωνίας — πλαισίου, ή εάν το γεγονός ότι το εθνικό Σύνταγμα (άρθρο 103) και οι εκτελεστικοί αυτού νόμοι προβλέπουν γι' αυτόν ειδικό λειτουργικό καθεστώς (όρους πρόσληψης και ειδικότερες εγγυήσεις κατά το άρθρο 103 παρ. 3 του Συντάγματος), αρκεί για να τον καταστήσει μη «αντίστοιχο» και άρα μη συγκρίσιμο εργαζόμενο σε σχέση με τον εργαζόμενο ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου που δεν κατέχει οργανική θέση.
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στα δύο προηγούμενα ερωτήματα: α) σε περίπτωση που από το συνδυασμό εθνικών νομοθετικών διατάξεων προκύπτει ότι εργαζόμενοι σε δημόσια υπηρεσία σε σχέση εργασίας αορίστου χρόνου, που κατέχουν οργανική θέση και είναι μέλη της Διοίκησης δευτεροβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης, λαμβάνουν αμειβομένη συνδικαλιστική άδεια (μέχρι εννέα ημέρες το μήνα), ενώ εργαζόμενοι στην ίδια υπηρεσία με σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου χωρίς οργανική θέση και με την ίδια ως άνω συνδικαλιστική ιδιότητα λαμβάνουν ισόχρονη συνδικαλιστική άδεια άνευ αποδοχών, εάν η εν λόγω διάκριση αποτελεί δυσμενή αντιμετώπιση της δεύτερης κατηγορίας εργαζομένων, κατά την έννοια της ρήτρας 4 σημείο 1 της συμφωνίας — πλαισίου και β) εάν η ίδια η περιορισμένη χρονική διάρκεια της εργασιακής σχέσης της δεύτερης κατηγορίας εργαζομένων, καθώς και η διαφοροποίησή της όσον αφορά το εν γένει υπηρεσιακό της καθεστώς (όροι πρόσληψης, εξέλιξης λύσης της εργασιακής σχέσης), αποτελούν λόγους αντικειμενικούς που δύνανται να δικαιολογήσουν τη διάκριση αυτή. Και
- 4) Εάν η επίμαχη διαφοροποίηση των συνδικαλιστικών στελεχών που τυγχάνουν εργαζόμενοι αορίστου χρόνου με οργανική θέση δε δημόσια υπηρεσία, σε σχέση με τους φέροντες την ίδια συνδικαλιστική με αυτούς ιδιότητα εργαζομένους ορισμένου χρόνου στην ίδια υπηρεσία χωρίς οργανική θέση, αποτελεί

παραβίαση της αρχής της μη διάκρισης στην άσκηση των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων, κατά τα άρθρα 12, 20, 21 και 28 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ή εάν η διαφοροποίηση αυτή μπορεί να δικαιολογηθεί λόγω της ετερότητας του υπηρεσιακού καθεστώτος των εργαζομένων των δύο κατηγοριών.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάδα) στις 13 Ιουλίου 2011 — Πανελλήνιος Σύνδεσμος Βιομηχανιών Μεταποίησης Καπνού κατά Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών και Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

(Υπόθεση C-373/11)

(2011/C 269/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Συμβούλιο της Επικρατείας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτών: Πανελλήνιος Σύνδεσμος Βιομηχανιών Μεταποίησης Καπνού

Καθών: Υπουργοί 1) Οικονομίας και Οικονομικών και 2) Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

Προδικαστικό ερώτημα

Η διάταξη του άρθρου 69 του Κανονισμού 1782/2003, που έχει την έννοια ότι επιτρέπει στα κράτη μέλη να καθορίζουν διαφορετικά ποσοστά παρακρατήσεως για την παροχή πρόσθετης ενισχύσεως στους παραγωγούς εντός του ορίου του 10 % της συνιστώσας των εθνικών ανωτάτων ορίων που αναφέρονται στο άρθρο 41, τηρώντας τα κριτήρια που ορίζονται στο τρίτο εδάφιο του άρθρου αυτού συνάδει, επιτρέποντας τη διαφοροποίηση αυτή ως προς το ποσοστό παρακρατήσεως, προς τις διατάξεις των άρθρων 2, 32 και 34 της Συνθ. Ε. Κ. και προς τους σκοπούς της εξασφάλισης ενός σταθερού εισοδήματος στους παραγωγούς και της διατήρησεως των γεωργικών περιοχών.

Αναίρεση που άσκησε στις 21 Ιουνίου 2011 η Longevity Health Products, Inc. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δευτέρο τμήμα) στις 15 Απριλίου 2011 στην υπόθεση T-95/11, Longevity Health Products, Inc. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

(Υπόθεση C-378/11 P)

(2011/C 269/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Longevity Health Products, Inc. (εκπρόσωπος: J. Korab, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή την αναίρεση που άσκησε η εταιρία Longevity Health Products, Inc.,
- να ακυρώσει τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Απριλίου 2011, T-95/11,
- να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη διάταξη πρέπει να ανααιρεθεί για τους ακόλουθους λόγους:

- η συλλογιστική του Γενικού Δικαστηρίου είναι εσφαλμένη·
- το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε τα επιχειρήματα που προέβαλε ο δικαιούχος του σήματος.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 2011 [αίτηση του Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — G.A.P. Peeters — van Maasdijk κατά Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut

(Υπόθεση C-455/10) ⁽¹⁾

(2011/C 269/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 328 της 4.12.2010.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 6ης Ιουλίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Εσθονίας

(Υπόθεση C-16/11) ⁽¹⁾

(2011/C 269/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 63 της 26.02.2011.